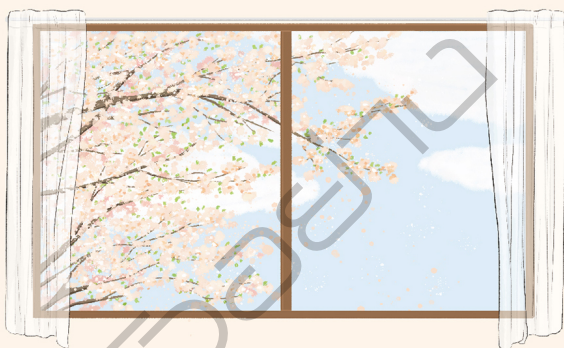

วันนี้ใช้ชีวิตได้ดีมากเลยนะ

그게 너였으면 좋겠다

อาจมีบางวันที่เสียศูนย์ แต่คุณจะผ่านมันไปได้ด้วยดี

อีลฮง
เรื่องและภาพ

นรรศิกา จางวิบูลย์
แปล

วันนี้ใช้ชีวิตได้ดีมากเลยนะ

그게 너였으면 좋겠다

อีลฮง | เรื่องและภาพ
ทรรศิกา จางวิบูลย์ | แปล

glow แปลงประกายด้วยการอ่าน

คำนำ

ความล้มเหลวเป็นหนึ่งในสิ่งที่คนเราหวาดกลัว...
ล้มเหลวในการใช้ชีวิต ล้มเหลวในหน้าที่การงาน ล้มเหลว
ในความสัมพันธ์

ไม่ว่าจะเป็นความล้มเหลวในรูปแบบใดก็ล้วนสร้างความ
ความกังวลให้กับเราได้ทั้งสิ้น แต่บนเส้นทางการใช้ชีวิตย่อม
มีวันที่เราหลงทางและเสียเวลาไปบ้าง ก้าวไปจนสุดทางแล้ว
พบว่าไม่ใช่ที่ทางของเราบ้าง รวมทั้งอาจมีใครบางคนที่ไม่ได้
รู้จักและรักเรามากพอฝากบาดแผลไว้ให้เราในระหว่างทางบ้าง
แต่เราที่เต็มไปด้วยความกังวลและเหนื่อยล้าก็ยังคงยืนหยัด
ใช้ชีวิตอย่างมุ่งมั่นจนมาถึงช่วงเวลานี้ได้ มีข้อความจากบทหนึ่ง
ในหนังสือเล่มนี้กล่าวไว้ว่า...

วันนี้แทนที่จะบอกให้สู้ๆ

กลับอยากขอบคุณไว้พร้อมบอกว่า

จากนี้ไม่ต้องสู้ขนาดนั้นก็ได้

เหนื่อยเลยใช่ไหมกับการใช้ชีวิตอย่างอดทนมาโดยตลอด

นี่เป็นข้อความที่ glow อยากหยิบยกขึ้นมาเพื่อมอบแด่
ผู้อ่านทุกท่านที่พยายามใช้ชีวิตมาจนถึงตอนนี้ แม้อาจมี
ช่วงเวลาที่ล้มลุกคลุกคลานไปบ้าง ด้วยความปรารถนาดี
เช่นเดียวกันกับ 'อิลฮง' ผู้เขียน **วันนี้ใช้ชีวิตได้ดีมากเลยนะ**
ที่บอกเล่าประสบการณ์ชีวิตผ่านถ้อยคำที่จริงใจและภาพวาด
ที่แสดงให้เห็นถึงความอ่อนโยนของเธอ

หวังว่าเรื่องราวของเธอจะช่วยปลอบประโลมและให้กำลังใจ
ผู้อ่านได้แม้เพียงเล็กน้อยก็ตาม

glow

PROLOGUE

ล้มลุกคลุกคลานชั่วคราวจะเป็นไร
ขอเพียงอย่าละทิ้ง
ความฝันอันอบอุ่น
และความรักอันสวยงามก็พอ

ฉันเขียนหนังสือมานานพอสมควร ปรับเปลี่ยนแนวทางการเขียนมาก็หลายครั้ง มีอยู่ช่วงหนึ่งที่ฉันชอบเขียนอะไรก็ซึ้งแต่ตีความลำบาก ไม่เหมือนอย่างตอนนี้ ฉันลุยอ่านหนังสือที่เข้าใจยากๆ เหล่านั้นประหนึ่งจะกลืนกินมันลงไป หกมนุ่มนวล แต่กับการเผยความรู้สึกอันแตกสลายของตัวเองเพียงอย่างเดียว แทนที่จะคำนึงถึงมุมมองของผู้อ่านด้วย

วันหนึ่ง ขณะที่ฉันมัวแต่เสาะแสวงหาโลกของตัวเองแต่ยังจมปลักอยู่กับโลกใบนี้ คำพูดของใครบางคนก็ได้จุดประกายให้ฉันลงมือแบ่งปันสิ่งที่กำลังเขียนอยู่ตอนนี้

วันหนึ่งในช่วงฤดูร้อน ตอนที่ฉันกำลังเดินทางกลับบ้านเกิด ที่คู่มือด้วยรถไฟใต้ดินพร้อมกระเป๋าลากใบโต ผู้คนอัดแน่นเต็มรถไฟใต้ดิน ไม่มีที่นั่งและผนังให้พิง ฉันไม่มีทางเลือกอื่นได้แต่จับหุกระเป๋าดำเดินทางไว้ให้มั่น คงเป็นเพราะถูกล้อมไปด้วยคนมากมายในรถไฟใต้ดินซึ่งกำลังวิ่ง ฉันจึงรู้สึกปวดมวนท้องขึ้นเรื่อยๆ เหงื่อเย็นๆ เริ่มไหลออกมา อยากจะทรุดสวบลงไปเสียเดี๋ยวนั้น แต่ก็ไร้หนทาง ทำได้เพียงรอกอย่างจืดจ่อให้ถึงสถานีเร็วๆ

ติง!

สุดท้ายฉันก็หมดสติและล้มลง เวลาในรถไฟใต้ดิน
อันจืดจางจืดจางคล้ายหยุดนิ่ง ไม่ได้ยินเสียงใด มองไม่เห็น
อะไรเลยแม้แต่อย่างเดียวน วังเวียนและมืดมิด ตัวฉันซึ่ง
ไร้เรี่ยวแรงไม่สามารถลุกขึ้นเองได้จึงหวาดกลัวขึ้นมาทันใด
แล้วตอนนั้นเองใครบางคนก็ตรงเข้ามาประคองฉันขึ้นจาก
พื้นรถไฟใต้ดินโดยเร็ว ฉันละอายใจที่ทรุดล้มอย่างโง่เง่า

'อา ฉันไม่รู้เหมือนกันค่ะว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ สงสัย
คงจะต้งสติไม่อยู่...ขอโทษด้วยนะคะ'

แต่แล้วเธอคนนั้นก็ตะโกนเสียงดังเพื่อหาที่ให้ฉันได้
นั่งก่อนเป็นอันดับแรก

'ขอที่นั่งให้คุณคนนี้น้อยค่ะ!'

ผู้ที่เข้ามาประคองฉันซึ่งกำลังโง่งนด้วยความงุนงง
เป็นเจ้าของร่างที่ทั้งเล็กทั้งบาง เธอตะโกนอย่างกล้าหาญ
เพื่อฉันและกล่าวกับฉันเช่นนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก

'ไม่เป็นไรนะคะ แค่มไปชั่วคราวเท่านั้นเอง'

ไม่เป็นไรนะคะ แค่มไปชั่วคราวเท่านั้นเอง

ไม่เป็นไรนะคะ แค่มไปชั่วคราวเท่านั้นเอง

'อีกเดี๋ยวก็ดีขึ้นแล้วละคะ'

ต้องขอบคุณเธอ ประโยคที่จับใจความไม่ได้ในครั้งแรก

กลับชัดเจนขึ้นทีละน้อย เพราะคำพูดย้ำ ๆ ที่ว่า

'ไม่เป็นไรนะ แค่มไปชั่วคราวเท่านั้น'

อาศัยเธอช่วยประคอง ฉันจึงได้นั่งตรงที่ว่างอย่าง
ทุกทีทุกเล จังหวะที่ประตูเปิดออกแล้วเธอคนนั้นค่อย ๆ โกล
ออกไปเหมือนกำลังจะลงจากรถไฟใต้ดิน ดวงตาฉันก็เริ่ม
มองเห็นแสงสว่างมากขึ้นทีละนิด สองมือของฉันจับกระเป๋
สะพายและกระเป๋เดินทางที่ไม่ทันได้ใส่ใจเมื่อตอนล้มเอาไว้
ผู้คนรอบตัวนั่งกันเงียบ ๆ จ้องแต่หน้าจอโทรศัพท์ตัวเอง

นี่มันเรื่องอะไรกัน ทำไมฉันถึงล้มล่ะ แล้วถ้าเธอคนนั้น
ไม่เข้ามาช่วย ฉันจะยังนอนอยู่บนพื้นแข็ง ๆ นั้นไหม โชคดีจริง ๆ
ขอบคุณเหลือเกิน อยากตอบแทนบุญคุณครั้งนี้ให้ได้ด้วยสิ

หากไม่มีหนึ่งวลีที่ว่า 'แค่มไปชั่วคราวเท่านั้น' แล้วละก็...
ฉันคงเอาแต่หัวุ่นและละอายใจอย่างแน่นอน

ฉันลงจากรถไฟใต้ดินด้วยสภาพนั้น พอขึ้นบันไดเลื่อน
ก็นึกบางสิ่งขึ้นมาได้ อ่า...จนถึงตอนนี้ ฉันเคยผลัดใส่คำ
เหล่านั้นมาตลอดสินะ แท้จริงแล้ว...ฉันนี่เองคือคนที่ต้องการ
ฟัง

ตั้งแต่นั้นมาฉันก็อยากจะบอกใครสักคนผ่านตัวอักษร
และภาพวาด อยากส่งข้อความที่จับใจไปถึงผู้คนมากมายให้ได้
แม้เพียงชั่วขณะ ฉันหวังว่าการแบ่งปันหัวใจอันอบอุ่นแก่กัน
จะทำให้โลกอันอ่อนโยนเป็นมิตรทุกหนแห่งเปิดออกได้

เหนือไปกว่าตัวตนในอดีตอันคลุมเครือซึ่งโหยหา
ทางออกเพื่อเผยความเป็นตัวเอง หากสิ่งที่ฉันวาดและ
แสดงออกนั้นสามารถ 'เยียวยา' ใครสักคนได้แม้เพียงนิด
รวมถึงสร้างความตื่นเต้นหวั่นไหว หรือไม่ก็ให้กำลังใจใคร
ได้บ้าง ฉันคิดว่าฉันคงจะมีความสุขที่สุดเลย

ฉันเขียนหนังสือเล่มแรกด้วยความตั้งใจเช่นนั้น

หัวใจที่ล้มลงนับครั้งไม่ถ้วนในวันวานที่ผ่านมา
สามารถลุกขึ้นได้ใหม่ก็เพราะคุณ
ฉันทนความจริงใจเอาไว้ อยากสื่อไปถึงคุณ
ซึ่งคอยเป็นแรงใจให้กันและกัน

ขอแบ่งปันความรักทั้งหมดที่สะสมมาตลอดแก่ทุกท่าน
ผ่านหนังสือเล่มนี้

อิธิสง

CONTENTS

Prologue

Chapter 1

เมื่อต้องถามไถ่สารทุกข์สุกดิบตัวฉันเอง

'คนอย่างฉัน แม้ไม่มีแต่กีดีพอ'

ชีวิตที่เป็นไปได้เพราะเป็นคุณ 20 / ในวันที่ดูแลตัวเอง
ไม่ได้จริงๆ 24 / คนบอบบางซึ่งถูกทำร้ายจิตใจโดยง่าย 26 /
วันนี้จะไม่หวนกลับมาอีก 30 / บาดแผลในใจ 34 / แม้คำว่า
อยากตายจะแปลว่าอยากใช้ชีวิตให้ดีกว่าเดิม 35 / คนร้าย
สุดโต่ง 38 / สิ่งห้ามลืมโดยเด็ดขาด 40 / วางใจที่รื้อร่น
ลงลึกครู่ 42 / ขอให้เป็นคนร้ายวยประโยชน์ 43 / ในวันที่
ดิ่งลึกไปกับความเศร้าหมอง 44 / หากไม่มีห้วงเวลานั้น 47 /
ชีวิตที่ฉันพอใจ 48 / เพราะหัวใจก็มีพลังกำลังเหมือนกัน 51 /
เรื่องดีๆ จะเกิดขึ้นแน่นอน 54 / ช่วงเวลาที่เป็นของเธอ
จะมาถึงแน่นอน 56 / อย่าทิ้งความฝันของเราละ 58 /
เกือบแล้ว ถ้าตายตอนนั้นจะเป็นอย่างไร 64

Chapter 2

แต่คุณที่ใช้ชีวิตมาอย่างมุ่งมั่น
และจะใช้ชีวิตต่อไปอย่างมุ่งมั่น

‘จากนี้ไป ขอให้คำคืนของคุณไร้ซึ่งความกังวลเสียที’

คุณที่ใช้ชีวิตุ่นวายมาตลอด 72 / ไม่เป็นไร จะร้องไห้
ก็ได้ 75 / ถึงเพื่อนคนสำคัญของฉัน 76 / เหตุผลที่เหงา
กว่าเดิม 78 / เมื่อรู้สึกว่าคุณเริ่มน่าเบื่อ 79 / ความทรงจำ
วันหนึ่งในฤดูใบไม้ผลิ 80 / เธอทำได้ดีมากพอแล้ว 84 /
ให้ความเศร้าของเธออิ่มได้ 88 / คุณสวยเหลือเกิน 90 / เคย
มีเรื่องเช่นนั้น 91 / เพราะว่าเธอคือคนสำคัญ 94 / ช่วงนี้
ที่กังวล 96 / ฉันยังทำได้ดีอยู่ใช่ไหม 98 / เมื่อไม่ยอมทำ
อะไรสักอย่าง 102 / อย่าหวั่นไหวไปกับคำพูดคนอื่นมากนัก
103 / ขอให้คำคืนของคุณไร้ซึ่งความกังวลเสียที 104 / หัวใจ
ที่มองไม่เห็น 108 / ความลับ 110 / ช่างๆ 111 / ถ้าเหนื่อยนัก
ต้องรู้จักกล้าที่จะปล่อยบ้าง 112 / เวลาสำหรับคุณ 113 /
กระทั่งวินาทีที่อยากย้อนเวลากลับไปก็เช่นกัน 116

Chapter 3

ห้วงเวลานี้จะกลายเป็นห้วงเวลาที่ตัวฉัน ในอนาคตคิดถึงอย่างอาลัย

‘เป็นความสุขเล็กๆ แต่สมบูรณ์แบบได้ถึงขนาดนี้ก็เดียว’

ความสัมพันธ์ที่ดี 124 / ความฝันที่ซุกซ่อนไว้ 125 /
ความฝันในคืนฤดูร้อน 129 / ระยะนี้กังวลเรื่องเดิมๆ ทุกวัน
130 / ตักตวงความสุขเล็กๆ แต่สมบูรณ์แบบ 131 / โดยเฉพาะ
วันแบบนั้น 136 / ไม่จำเป็นต้องกักขังตัวเองหรอก 137 /
ไม่จำเป็นต้องพยายามมากนักหรอก 140 / เรื่องเกี่ยวกับความ
สัมพันธ์ 142 / สิ่งต่างๆ ที่สงบสุข 145 / ฤดูที่เลยผ่าน 146 /
ปลดปล่อยความเครียดในตัวฉัน 148 / วัยเด็ก 151 / โลกที่
น่าอยู่แม้มีเพียงความสุขเล็กๆ 152 / วันที่หัวใจเองก็ต้องการ
การถ่ายเท 154 / กับคนที่รักจงแสดงออกให้เต็มที่ 155 /
รถบัสที่ไปหาเธอ 156 / ไม่รู้อีกหน่อยจะหววนคิดถึงช่วงเวลานี้
แค่ไหน 158 / นั่งรถไฟ 159 / แม้บางครั้งจะอยากฟังฟังคุณ
ก็ตาม 162 / ปลอ่ยอารมณ์สูญเปล่า 163

Chapter 4

หากไม่มีเธอ

'คงได้แต่จินตนาการถึงวันที่มีความสุข
เหมือนอย่างวันนี้ไปเรื่อยๆ'

คนที่ทำให้อยากรู้จัก 170 / อยากเจอคนแบบนั้น 171 /
รักข้างเดียว 174 / ฤดูใบไม้ผลิ 175 / ขอให้คุณเริ่มต้นที่จะรัก
176 / แต่เธอ 179 / จะพยายามเพื่อเธอ 180 / คำที่อยากจะ
บอกเธอ 181 / จะทำให้เธอมีความสุข 182 / ฤดูหนาวที่อบอุ่น
184 / จนกว่าดอกไม้จะบานสะพรั่ง 185 / ความรักทำให้
หลายสิ่งเป็นไปได้เสมอ 187 / ความสัมพันธ์ที่เชื่อใจได้ 189 /
รักแบบสบายๆ 191 / ฉันคงชอบเธอมากแน่เลย 192 / รักที่
แข็งแรง 194 / มือของเธอข้างอบอุ่น 195 / เหตุผลที่ต้องการ
คุณ 197 / บทสนทนาที่ปกป้องความรัก 198 / แม้แต่ความ
เคยชินร่วมกันกับเธอก็มีค่า 200 / เธอจะเป็นอย่างไรก็ได้
ทั้งนั้น 201 / ความฝันเล็กๆ แต่สมบูรณ์แบบ 202 / จังหวะ
แห่งรัก 203 / ท้องเที่ยวเซจู 206 / คำกล่าวที่ว่าถ้ารักแล้ว
จะคล้ายกัน 208 / เมื่อคุณอายุราวๆ สามสิบ 209 / ออโรร่า
210 / รักให้ได้แบบนั้นเถอะ 212 / เธอนั้นพิเศษ 213 /
อ้อมกอด 214 / เพราะทุกอย่างคือเธอจึงได้ชอบ 215 / สิ่ง
ที่ยังเคยชินเท่าไรก็ต้องคำนึงถึง 217 / หัวใจที่กระวนกระวาย
เพราะรักเธอมาก 219

Chapter 5

สิ่งที่เหลืออยู่แม้ออกไม่ร้องโรย

'นั่นก็คือความรัก'

อุณภูมิของความรัก 224 / จุดอิมตัวของความรัก 226 /
ความรักของเราไม่เปลี่ยนแปลงได้ไหมนะ 234 / ความฝัน 238 /
ใบหน้า 239 / การถูกจดจำในฐานะคนดี 240 / ความทรงจำ
แสนเศร้า 242 / คนที่เคยเชื่อใจ #1 243 / คนที่เคยเชื่อใจ #2
249 / คนที่เคยเชื่อใจ #3 251 / สิ่งที่จะกลายเป็นเช่นนั้น
ในที่สุด 253 / อาจเป็นการเลิกราที่เกิดขึ้นไวก็จริง 256 /
ความสัมพันธ์ที่จะจบลงหากฉันปล่อยมือ 258 / ตัดใจไม่ขาด
260 / วันถัดมาหลังการเลิกรา 262 / จดหมายถึงตัวฉันเอง
265 / ช่วงเวลาที่ดีจริงๆ 266 / กระถางต้นไม้ที่เธอมอบให้
267 / นั่นคือความรัก 270 / โอบกอดความหวังแล้วมีชีวิต
ต่อไป 271 / อย่าสูญเสียตัวเธอ 273

האגודה

เมื่อต้องการได้
สารทุกชนิด
ตัวนั่นเอง

CHAPTER

1

ตัวอย่าง

คนอย่างฉัน

แม้ไม่มีแต่ก็ดีพอ

ชีวิตที่เป็นไปได้

เพราะเป็นคุณ

บางทีเรา

อาจกำลังใช้ชีวิตอยู่บนโลกที่ยากลำบากเหลือแสนก็เป็นได้
ในโลกที่คิดว่าอย่างน้อยต้องมีมากกว่านี้อีกสักหนึ่งอย่าง
ถึงจะมีความสุขนั้น

การไม่พยายามดิ้นรนใด ๆ ทำให้ตัวฉันถูกทิ้งไว้เบื้องหลัง

พอลองออกวิ่งเต็มกำลัง

ก็จำต้องละเลยคนที่ฉันรัก

มองย้อนกลับไป หัวใจมีแต่ความเสียดาย

หลายครั้งเหลือเกินที่อยากหลบเลี่ยงผู้คน

ซึ่งจำเป็นต้องพบหน้า รวมทั้งเรื่องต่าง ๆ

ซึ่งจำเป็นต้องเผชิญ

ยังเป็นเช่นนั้นมากเท่าไร ฉันยังรู้สึกว่าการมีชีวิตอยู่โดยจำกัด

ความสนใจไว้แค่กับตัวเองนั้นเป็นไปได้

ตั้งแต่อายุน้อยมากๆ ฉันเติบโตผ่านการสู้รบแข่งขันมากมาย

แข่งกับลูกชายบ้านข้างๆ แข่งกับเพื่อนร่วมชั้น

ไปจนถึงผู้คนนับไม่ถ้วน

ต้องเป็นคนมีเสน่ห์
สิ่งที่ทำก็ต้องได้รับการยอมรับ
ชีวิตฉันจึงกลัวที่จะทำให้ใครผิดหวัง

ทว่าวันที่รู้สึกด้อยค่าเพราะเปรียบเทียบกับคนอื่น
วันที่โทษตัวเองเพราะดันไปเติมเต็มความโลภ
ทั้งที่อยากโยนมันทิ้ง
วันที่ต้องรักษาภาพลักษณ์ทั้งที่ข้างใน
มีแต่ตัวฉันแบบที่ไม่อยากให้ใครเห็น
กลับกลายเป็นเรื่องธรรมดาไปได้อย่างไรก็ไม่เข้าใจ

ไม่มีใครรู้หรือกว่าชีวิตในอนาคตของเราจะดำเนินไปอย่างไร
แต่ฉันก็อยากทำในสิ่งที่รัก มีผู้คนอันเป็นที่รักอยู่ข้างกาย
ใช้ชีวิตโดยยอมรับในช่องว่างให้ได้

คิดว่าคุณคงเป็นเช่นเดียวกัน
หวังว่าหลายสิ่งที่ต้องอาศัยความพยายามของคุณ
จะไม่กลายเป็นเรื่องธรรมดาไปเสียละ

ขอให้เรื่องที่ช่วยไม่ได้ทั้งหลายลดน้อยลงทีละนิด
หวังว่าจะเป็นคนที่แม้ไม่มีแต่ก็ดีมากพอ
อภัยให้ส่วนที่ขาดและใช้ชีวิตต่อไปได้ก็ยิ่งดี

คุณควรใช้ชีวิตแบบไหน
คงไม่มีใครสามารถบอกได้
หวังว่าคุณจะได้ใช้ชีวิตที่มันเป็นไปได้
ในแบบที่คุณเป็นคุณ

*ความสุขของเธอ

ตัวอย่าง

너 행복
의복

ในวันที่ดูแลตัวเอง

ไม่ได้จริง ๆ

ทำไมฉันถึงเป็นคนที่มีความมั่นใจในตัวเองต่ำขนาดนี้ล่ะ
ทำไมถึงชอบเปรียบเทียบกับคนอื่นแล้วมานั่งหงอเสียเอง กับ
บางเรื่องก็มั่นใจมากเกินไปจนจำเป็น แต่พอมองย้อนกลับไป
กลับรู้สึกตัวเองช่างอ่อนด้อยและอ่อนหัดเหลือเกิน ตัวฉัน
ซึ่งมักคอยสังเกตสายตาคนอื่นอยู่ตลอดเวลา นั้น ระยะเวลา
มานี้ชักจะไม่เข้าท่ามากขึ้นเรื่อย ๆ แล้ว มีเพียงหัวใจซึ่งลอบ
บันทึกตนเองเท่านั้นที่ขยายใหญ่ขึ้น

แต่คำว่าพลังแห่งการคิดบวกนี้จะเกิดขึ้นอย่างไรเหตุผล
คำนี้ขึ้นอยู่กับว่าฉันมองตัวเองในแง่บวกได้แค่ไหน ฉันพยายาม
อย่างเต็มที่แล้วเพื่อจะไม่ต้องเกลียดชังคนอื่น ๆ และ
สถานการณ์แวดล้อมอยู่ตลอดเวลา เพื่อไม่ให้มีความรู้สึก
รังเกียจ เพื่อที่จะมองในแง่บวก ทว่าฉันยังดูแลตัวฉันเอง
มากขนาดนั้นไม่ได้จริง ๆ

จากนี้อย่างน้อยก็เพื่อตัวฉัน คงต้องพยายามมอง
ตัวเองอย่างเมตตาให้มากกว่าเดิมแล้วละ เพราะตัวฉันคือ
คนที่สำคัญที่สุดสำหรับตัวเอง หากทำได้...ก็จะสามารถมอง
ทุกสิ่งนอกหน้าต่างได้อย่างเต็มที่ไม่ว่าที่ไหน

แท้จริงแล้ว

เรานั้นต่างก็รักตัวเราเองมากที่สุด

มีนะ คนที่ถูกทำร้ายจนเป็นแผลได้โดยง่าย
ไม่ต่างจากเวลาที่ผิวอ่อนนุ่มเสียดผ่าน
แม้เพียงมุมเล็ก ๆ ก็เกิดรอยถลอกและรู้สึกเจ็บขึ้นมา
บางครั้งเราก็ถูกคำพูดเพียงเล็กน้อยขีดข่วนได้เหมือนกัน

หัวใจนั้น ต่อให้พื้นผิวแข็งแกร่งเพียงใด
ก็ยากที่จะต้านซา
บางทีเรื่องซนซาก็ทำให้รู้สึกว้า
หัวใจถูกปิดตายได้เหมือนกัน

อยากใช้ชีวิตสบาย ๆ
แต่คงไม่อาจแก้ไขได้ง่าย ๆ
ยังคงหวาดกลัวการถูกเกลียดชัง
หัวใจถูกกระทบกระทั่งเมื่อไร มีแต่จะดิ้นรนลงเรื่อย ๆ

เป็นเรื่องราวน่าคับแค้น
ด้วยความที่ไม่อยากรังเกียจใคร ๆ
แม้จะเกิดเรื่องที่ทำให้ฉันเกลียดชังตัวเอง
และปรารถนาจะเป็นที่รักของใครสักคน
ที่ว่าฉันกลับมอบความรักให้ตัวเองไม่ไหว

และคุณคือตัวเอกของเรื่องราวนี้

เป็นคนที่ผิวบอบบางเป็นแพลง่าย
แต่กลับมีความรักล้นเหลือที่พร้อมแบ่งปัน
เป็นคนอ่อนโยน
กลัวการบาดเจ็บ
แต่กลับไม่ปิดตายหัวใจ

บางที่ยังเป็นคนดีนรณ
แม้จิตใจบอบช้ำเพราะคำพูดของอีกฝ่าย
ก็ยังพยายามจะไม่เกลียดชังเขา

คุณที่เป็นเช่นนั้น
อย่าได้ปล่อยยให้ผิวบอบบางถูกทำร้าย
เพราะคำพูดและการกระทำเงอะงะของใครบางคนเลยนะ

หัวใจอันระแวดระวังของคุณ
ไม่มีความจำเป็นต้องเจ็บปวดโดยง่าย
เพราะคนที่ไม่รู้จักเห็นใจผู้อื่น

ตัวอย่าง

ในโลกที่โหดร้ายและเย็นชาแบบนี้
แค่ความเป็นจริงที่ว่า
มีใครบางคนแสนอบอุ่นเช่นคุณอยู่
ก็น่าขอบคุณมากแล้ว

วันนี้

จะไม่หวนกลับมาอีก

พอถึงฤดูร้อน ก็คิดถึงฤดูหนาวที่หิมะโปรยปราย

พอถึงฤดูหนาว ก็คิดถึงชายหาดสีฟ้าคราม

ความทรงจำในอดีตมักมีความคิดถึงแทรกซึมอยู่เต็มเปี่ยม
เหมือนอย่างเช่นเด็กผู้ชายในห้องเรียนเดียวกันที่เคยแอบชอบ
หรือรายการ 'Infinite Challenge'* และวงไอดอลที่ถูกยุบ
ไปแล้วในตอนนี้อยู่ หรือเพลงที่เปิดฟังขณะชมทีวีทัศน์นอกรถบัส
คันที่ขึ้นประจำ หรือกระทั่งตัวฉันในวัยละอ่อนที่ยังไร้เดียงสา
และพอกับแม่ที่ยังดูอ่อนเยาว์

* รายการ Infinite Challenge (무한도전) เป็นรายการวาไรตี้ตลกของช่อง MBC ที่มีพิธีกร
แห่งชาติ เช่น ยูเจซอก ร่วมกับซองจุนฮา พักมยองซู และฮาฮาเป็นผู้ดำเนินรายการ

ยิ่งคิดถึงบ่อยเท่าไร ก็ยิ่งเศร้ามากเท่านั้น
โดยเฉพาะห้วงเวลาที่ย้อนกลับไปไม่ได้อีก

ความทรงจำที่เคยชัดเจน ขณะนี้เริ่มจางลงอย่างช้า ๆ
คงเพราะถูกผลักลงไปอยู่ด้านล่าง
เจือจางด้วยความทรงจำใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นตามกาลเวลา

นั่นแหละ แม้มีความคิดถึงที่ไม่อาจหักห้าม
มีความทรงจำที่ย้อนคิดแล้วพาให้เศร้าและพังทลาย
แต่จากนี้คงต้องหยุดเสียที

คงต้องหันกลับมามองช่วงขณะแห่งปัจจุบันอีกครั้ง
คงต้องสนุกไปกับช่วงเวลาแห่งวัยเยาว์
และไร้อะไรที่สุดของฉัน ณ ตอนนี้อย่างดี ๆ

การหวนระลึกถึงความทรงจำเก่า ๆ เป็นเรื่องดีก็จริง
แต่การสร้างความสุขในวันนี้เอาไว้เป็นเรื่องสำคัญกว่า

ฉันคงต้องเฝ้าดูตัวฉันในวันนี้ซึ่งจะไม่หวนกลับมาอีก
ให้เต็มที่เสียแล้ว

glow วันนี้ใช้ชีวิตได้มากมายเลยนะ

เรื่อง/ภาพปก/ภาพประกอบ อิลฮง

ผู้แปล ทรรติกา จางวิบูลย์

ออกแบบฟอนต์ Muagg

จำนวน 280 หน้า

ราคา 329 บาท

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ ISBN 978-616-8329-04-7

그게 너였으면 좋겠다 I WISH IT WAS YOU

By illhong

Copyright © illhong, 2021

All Rights Reserved.

The Korean edition was originally published by FIKA BOOK, Korea

This Thai language edition was published by Mind & Thought Co., Ltd. in 2023
by arrangement with FIKA BOOK through KL Management, Seoul Korea.

จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ glow
(ในเครือบริษัท Mind & Thought จำกัด)
285/33 ถนนจรัญสนิทวงศ์
แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย
กรุงเทพฯ 10700
Tel. 02 840 4888
glow@dotbooks.co

จัดจำหน่ายทั่วประเทศโดย
บริษัท อมรินทร์ บুক เซ็นเตอร์ จำกัด
108 หมู่ที่ 2 ถนนบางกรวย-จตุรนต์
ตำบลมหาสวัสดิ์ อำเภอบางกรวย
จังหวัดนนทบุรี 11130
Tel. 02 423 9999 Fax 02 449 9561-3
www.naiin.com

วันนี้แทนที่จะบอกให้สู้ๆ
กลับอยากกอดคุณไว้พร้อมบอกว่า
จากนี้ไม่ต้องสู้ขนาดนั้นก็ได้
เหนื่อยเลยใช่ไหมกับการใช้ชีวิตอย่างอดทนมาโดยตลอด

แต่คุณที่ออกวิ่งอย่างสุดกำลังเพื่อไปให้ถึงจุดหมาย
เอ้ามจนสุดแขนเพื่อไขว่คว้าหลายสิ่งไว้ในมือ
แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังรู้สึกว่าตัวเองไม่ดีพอ ต้องเก่งกว่านี้ ต้องดีกว่านี้
ต้องมากกว่านี้...

แต่คุณที่รู้สึกว่าการมีชีวิตข้างเป็นเรื่องยากลำบาก ในช่วงเวลาที่เสียศูนย์และล้มลง
หนังสือเล่มนี้ที่อัดแน่นไปด้วยเรื่องราวมากมาย ไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์
สมหวังหรือผิดหวัง จะเป็นสิ่งที่พักใจให้กับคุณ

'อิลซง' ถ่ายทอดประสบการณ์ ความคิด และความรู้สึกของเธอ
ผ่านตัวอักษรและภาพวาดด้วยหัวใจอันอบอุ่นและความปรารถนาดี
ด้วยหวังว่าถ้าถ้อยคำที่ร้อยเรียงกันในหนังสือเล่มนี้
จะช่วย 'เยียวยา' หัวใจของใครสักคนแม้เพียงสักนิด...

- เมื่อต้องถามไถ่สารทุกข์สุกดิบตัวฉันเอง
- แต่คุณที่ใช้ชีวิตมาอย่างมุ่งมั่นและจะใช้ชีวิตต่อไปอย่างมุ่งมั่น
- หัวเวลารันจะกลายเป็นหัวเวลาที่ตัวฉันในอนาคตคิดถึงอย่างอาลัย
- หากไม่มีเธอ
- สิ่งที่เหลืออยู่แม้ออกไม้ร่วงโรย

หมวดความเรียง
ISBN 978-616-8329-04-7

9 786168 329047

ราคา 329 บาท

